

Osteopatia trzewna według autorskiej metody

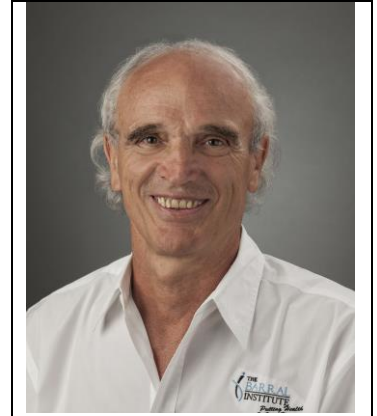
Jean-Pierre Barrala

Mariusz Kurkowski

info@S3Publishing.com

Adam Polański

"Celem manipulacji trzewnej jest odtworzenie, harmonizacja i wzrost komunikacji proprioceptywnej w ciele, tak by wspomóc jego wewnętrzny mechanizm dla poprawy zdrowia"

Jean-Pierre Barral

Zdjęcie wykorzystane za zgodą Barral Institute

Niniejszy artykuł jest jedynie przeglądem – z konieczności rzecz jasna skrótowym – podstawowych założeń terapii manualnej zwanej „manipulacją trzewną”, znanej też jako „metoda Barrala”. Zainteresowanych pogłębieniem wiedzy teoretycznej na ten temat odsyłam do literatury umieszczonej na końcu tekstu, a praktycznej – do odpowiednich, certyfikowanych instytucji szkoleniowych.

Czy kiedykolwiek zastanawialiśmy się nad sensem i pochodzeniem takich powiedzeń jak ze „strachu ścisnęło w żołądku”, czy z frustracji „zalała kogoś żółć” lub „pęknięte serce”? Opisują one stany emocjonalne w odniesieniu do realnych struktur organów wewnętrznych. Czy nie jest to co najmniej dziwne? Prawie tak, jak gdyby na chwilę władzę nad naszym ciałem i racjonalnym zachowaniem przejął drugi ośrodek kontroli, który jest głębiej położony i całkowicie niezależny od naszego mózgu, i tylko w chwilach emocji jesteśmy w stanie uświadomić sobie jego istnienie. Wydawać by się mogło, że takie atawistyczne podejście powinno pozostać pomiędzy ludowymi wierzeniami i zwyczajami. Jednak tak nie jest. Na początku wieku XX podjęto badania nad właściwościami jelit.

Pionierami byli tu William Bayliss i Ernest Starling, dwóch brytyjskich naukowców, którzy na podstawie badań nad jelitami psów odkryli między innymi istnienie peptydów, stworzyli nazwę hormon i zapoczątkowali badania nad nimi. W XX wieku odkryto również, że jama brzuszna jest znacznie bardziej unerwiona niż mózg. Dalsze, bardziej szczegółowe badania przyczyniły się do rozwoju neurogastroenterologii.

Niespodziewanie więc dla wielu naukowców okazało się, że trzewia poprzez sieć nerwów i splotów niezależnych od układu nerwowego wydają się być samodzielną jednostką, która w nieświadomy dla nas sposób kontroluje cały organizm. Wszystkie procesy trawienne, wydzielnicze są całkowicie niezależne od

naszej woli. Organizm potrafi odnaleźć i utrzymać punkt równowagi i optymalnego stanu, w którym przebieg tych procesów wiąże się z jak najmniejszym kosztem energetycznym z jego strony. Jest to dziedzictwo procesów ewolucji, które wytworzyły dwa niezależne ośrodki. Można powiedzieć, że Natura wyposażyła nas w „zawór bezpieczeństwa” w postaci niezależnego od naszej fantazji systemu kontroli i podtrzymania życia.¹ Czyli, że tak naprawdę „to nasze żołądki prowadzą nas przez życie? Można by się z tym niezgodzić – wszak fundamentem naszej współczesnej cywilizacji jest kartezjańskie „Myślę więc jestem”. Tak, myślę, ale tylko dlatego, że umożliwiają mi to moje trzewia.²

Wydaje się logiczne, że jakiegokolwiek zachwiania równowagi pomiędzy strukturą a funkcją organów będą rzutować na cały system. Pomijana i lekceważona medycyna ludowa potrafi w naturalny sposób wpływać na te zachwiania równowagi: czy to poprzez zmiany diety, zioła czy techniki fizykalne lub dotyk. Od stuleci metody terapii manualnych były częścią kultur Europy i Azji. Odnajdujemy w zbiorach archiwalnych, rysunkach i sztuce z minionych epok ślady i dowody, że nasi przodkowie potrafili dotykiem i technikami manualnymi w rejonie jamy brzusznej wpłynąć na stan zdrowia. Współcześnie, bazując na badaniach, które przy pomocy nowoczesnych technik laboratoryjnych pogłębiły naszą wiedzę o trzewiach, francuski fizjoterapeuta i dyplomowany osteopata Jean-Pierre Barral usystematyzował te techniki manualne znane teraz jako „manipulacja trzewna” lub „metoda Barrala”.

Jean – Pierre urodził się w Grenoble w 1944 roku najpierw zdobył wykształcenie jako fizjoterapeuta, a następnie uzyskał tytuł dyplomowanego osteopaty. Od 1975 do 1982 roku wykładał biomechanikę kręgosłupa w "European School of Osteopathy" w Wielkiej Brytanii w Maidstone. Obecnie jest on dyrektorem i wykładowcą na Wydziale Manipulacji Osteopatycznych na Uniwersytecie Paryskim, członkiem zarządu Wydziału Manipulacji Trzewnej w szkole osteopatii w Grenoble, jak również dyrektorem International Collage of Osteopathy w St. Etienne. Barral rozpoczął pracę nad terapią wisokralną na początku lat siedemdziesiątych. Pracował wtedy z doktorem Georges Arnaud w szpitalu w Grenoble na wydziale chorób płuc. Praca z Arnaud, który specjalizował się w chorobach płuc i sekcjach zwłok pozwoliła na głębsze zrozumienie wpływu różnych czynników na biomechanikę organizmu.

Mając możliwość dokonywania sekcji Barral odkrył, że bliznowacenie i ograniczenia ruchomości płuc powodują znaczne ograniczenia ruchomości sąsiadujących tkanek i narządów. Zauważył również, że problemy płuc mogą prowadzić nawet do zmian w strukturze kości karku i całego kręgosłupa.

---

¹ por. Gershon Michael – The Second Brain. 1998, HarperCollins Publications

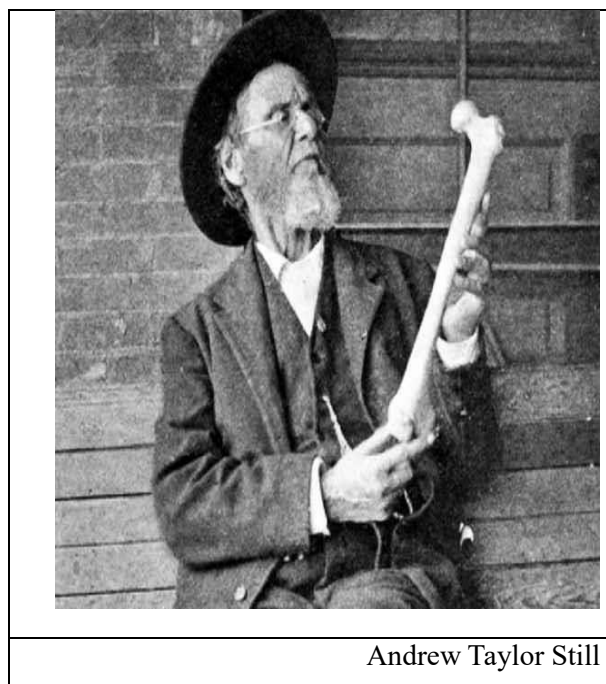
² Stąd doczekały się one nazwy: enteric nervous system lub „enteric brain”, co w tłumaczeniu na język polski oznacza „mózg brzuszny”, zob. Gershon Michael – The Second Brain. 1998, HarperCollins Publications

To naprowadziło go na nowy trop poszukiwań powiązań pomiędzy organami wewnętrznymi a funkcjonowaniem szkieletu, nerwów, naczyń krwionośnych i emocji. Wraz ze swoim kolegą Pierrem Mercier'em poszukiwali odpowiedzi na pytania dotyczące płaszczyzn i wektorów ruchu poszczególnych organów: w jaki sposób organy ślizgają się względem siebie w trakcie ruchu, jaką rolę organy wewnętrzne odgrywają w tworzeniu linii napięć w ciele. Były to fundamenty dziedziny terapii manualnych znanych we Francji jako osteopatia płynów lub „manipulacje trzewne”. Z pomocą innych specjalistów, takich jak doktor Serge Cohen z Grenoble czy osteopaty Alaina Croibiera, Barral udokumentował zmiany zachodzące w trzewiach po zabiegach przez niego wykonywanych. Aby zobrazować zachodzące zmiany pozycji, ruchomości, wymiany płynów użyli oni w tym celu promieni Roentgena, fluoroskopii i ultradźwięków. skanera Dopplera i czujników promieniowania podczerwonego.

Jak sam wspomina:

„Na początku lat siedemdziesiątych we Francji studiowałem wpływ chorób płuc i dysfunkcji na ich ruch. Obserwowałem pacjentów podczas operacji chirurgicznych i zauważyłem że ruch i ciśnienie płuc ulegało zmianie w różnych chorobach i dysfunkcjach. Zmiany te często wpływały na ruch wspomagających je struktur, włączając w to kości i mięśnie. Zmiany te, wpływały również na układ trawienny, serce i kark. Właściwie zaobserwowałem i mogłem poczuć, jak całe ciało reagowało na chorobę, dysfunkcje czy uraz. Uświadomiło mi to jak zmiany w organach wewnętrznych mogą znacznie wpływać na inne części ciała i z czasem prowadzić do zmian w układzie mięśniowym czy szkieletowym, jak również objawów takich jak ból. Zastosowałem te odkrycia w trakcie terapii moich pacjentów. Pracowałem z tysiącami pacjentów czując że rozwój technik, takich jak manipulacja trzewna, jest potrzebny ponieważ potrzebują tego pacjenci. Studiowałem anatomie i organizowałem sposób pracy dłońmi tak aby uwolnić ograniczenia. W pierwszej kolejności jestem terapeutą, następnie nauczycielem. Studenci moich kursów ufają mi ponieważ czują, że nauczam to, co codziennie wykonuje w swoim gabinecie aby pomóc moim pacjentom”³

Jako że z wykształcenia Jean-Pierre Barral jest osteopata, więc i metoda rozwinięta przez niego w dużej mierze czerpie z założeń twórcy osteopatii - Andrew Taylora Still'a, który w późnych latach wieku dziewiętnastego zaproponował nowe spojrzenie na organizm.

Andrew Taylor Still

---

³ A. Harvey, Pathway to Health, 2010, North Atlantic Books, przedmowa, strona XV

Główne założenie teorii Andrew Stilla to:

- Ciało jest niepodzielną całością. Terapeuta musi dostrzegać wszystkie jego elementy i wpływ jaki wywiera jego praca na wszystkie systemy organizmu. Dotyczy to problemów strukturalnych, układu nerwowego, emocji, równowagi hormonalnej i chemicznej itd.
- Struktura i funkcja są ze sobą powiązane: gdy istnieje problem strukturalny będzie on rzutował na funkcje i odwrotnie.
- Organizm jest samoregulującym i zdolnym do samonaprawy systemem. Oznacza to że, gdy na przykład skaleczymy się, ciało bez naszej ingerencji rozpocznie proces gojenia, jak również gdy usuniemy źródło napięć w jego architekturze samo odnajdzie najbardziej optymalny sposób funkcjonowania.
- Nie należy przesadzać z intensywnością ingerencji manualnych. Należy odnaleźć najbardziej ograniczoną strukturę, następnie uwolnić ją od ograniczeń i dać czas aby organizm mógł sam odnaleźć nowy, optymalny wzorzec funkcjonowania.
- Krążenie krwi i chłonki. Kluczem dla zdrowia jest właściwe zaopatrzenie tkanek w składniki odżywcze i odprowadzenie płynów przemiany

Mając to na uwadze możemy z łatwością dostrzec, że terapia trzewna jest kontynuacją osteopatii w precyzyjnym odniesieniu do organów wewnętrznych.

Definicja i założenia manipulacji trzewnej.

W krajach anglojęzycznych manipulacja trzewna zwana jest manipulacją lub osteopatią wisokralną, (Visceral Manipulation – dalej jako VM) Jak już wspomniałem wyżej, we Francji znana jest również jako osteopatia płynów, ponieważ bezpośrednio i pośrednio wykorzystuje właściwości różnych ciśnień płynów w jamie brzusznej i poszczególnych organach.

Geil Wetzler, która jest dyrektorem ds. nauczania w Barral Institute zaproponowała alternatywną nazwę: "specyficzna dla organów mobilizacja powięziowa". Jest to nazwa bardziej dokładna niż pozostałe, jako że zdecydowana większość technik oddziałuje na powięzi okalające i współdziałające z organami wewnętrznymi. Również w klarowny sposób opisuje ona specyfikę technik. Zwykle manipulacja kojarzy się z technikami osteopatycznymi czy chiropraktycznymi. Techniki Jean-Pierre Barrala zaś są łagodne i nieinwazyjne, więc mobilizacja jest najbardziej precyzyjnym słowem na ich określenie.

Terapia manipulacji trzewnych jest terapią manualną której celem jest przywrócenie normalnego napięcia i harmonicznego ruchu samych organów, jak i ruchu pomiędzy nimi i sąsiadującymi strukturami w ciele, w którym została zakłócona równowaga. Dodatkowo terapia ta wpływa na napięcie powięzi, nerwów i naczyń krwionośnych, jak i wytlumienie nadpobudliwości emocjonalnej.

VM bazuje na założeniu że ruch jest niezbędnym elementem życia i utrzymania każdego organizmu w zdrowiu. Wszystkie żywe organizmy w przestrzeni są w ciągłym ruchu, nawet pozornie statyczny organizm musi cały czas dostosowywać swoją architekturę do zmieniających się warunków zewnętrznych, musi pobierać tlen z otoczenia, wchłaniać i poddawać procesom trawiennym składniki niezbędne do podtrzymywania jego życia. Dotyczy to każdego z narządów wewnętrznych. Aby mogły one sprawnie funkcjonować wymagany jest ruch i mobilność poszczególnych organów jak i możliwość ich fizjologicznego ruchu względem siebie. Organy wewnętrzne są w stałym kontakcie z sąsiadującymi strukturami poprzez cienką warstwę tkanki łącznej zwanej powiezią. Jakikolwiek ograniczenia tego ruchu będą rzutowały na funkcjonowanie organu jak i całego organizmu. W zdrowym ciele, gdy powięź jest elastyczna i niczym nieograniczona wszystkie elementy składowe mogą poruszać się płynnym niczym niezakłóconym ruchem w fizjologicznym dla siebie zakresie i rytmie. Dotyczy to całego organizmu w skali mikro i makro. Od pulsowania poszczególnych komórek, bicia serca, oddychania po rytmiczne pulsowanie elementów układu nerwowego. Organy wewnętrzne poruszają się nieprzerwanie 24 godziny na dobę przez całe nasze życie. W ciągu dnia, gdy nie wymagamy od naszego ciała większego wysiłku jak np: podczas biegania czy pracy fizycznej, przepona porusza się średnio 24000 razy. Z pracą przepony związany jest ruch wszystkich organów wewnętrznych. Płuca muszą napełnić się powietrzem, aby chwile potem skurczyć się.

Jean Pierre Barral w trakcie wykonywania zabiegu manipulacji trzewnej

Cele manipulacji trzewnej

- Przywrócenie fizjologicznych ruchów tkanek i normalnej funkcji organizmu. Dotyczy to relacji pomiędzy strukturami jak i ich samych
- Uwolnienie istniejących ograniczeń tkanek takich jak blizny czy zrosty.
- Przyspieszenie tempa naprawy tkanek.
- Przywrócenie normalnego krążenia płynów.
- Przywrócenie normalnej funkcji nerwów i miejscowe wzbudzenie przepływu impulsów nerwowych w części ciała na której pracujemy.
- Poprawę zaopatrzenia komórek w hormony i składniki chemiczne.
- Poprawa komunikacji pomiędzy częściami składowymi organizmu i poprzez to poprawa funkcjonowania układu nerwowego i oddechowego oraz krążenia krwi i chłonki.
- Wspomożenie procesów trawienia i usuwania produktów rozpadu.
- Poprzez wzmożone wydzielanie serotoniny poprawa nastroju i jakości snu.
- Redukowanie stanów zapalnych i bólu.
- Przywrócenie normalnej funkcji zwieraczom i zastawkom organów
- Przywrócenie normalnej ruchomości w stawach
- Normalizacja napięcia mięśniowego i redukcja spazmów mięśni w okolicach nimi dotkniętych.

Dla optymalnego działania systemu klatka piersiowa i wszystkie otaczające ją mięśnie, więzadła i powięzi muszą poruszać się bez żadnych ograniczeń. Dodatkowym czynnikiem jest dostarczanie i odprowadzanie składników odżywczych oraz przekazywanie impulsów nerwowych. Wszystko po to, aby możliwe było oddychanie. W trakcie wymiany gazów ruch nie jest ograniczony jedynie do płuc i klatki piersiowej. Wszystkie narządy wewnętrzne muszą bezpośrednio współgrać w tej czynności: serce, nerki, śledziona, żołądek i jelita.

Dla przykładu można podać, że z każdym ruchem przepony nerki muszą poruszyć się w górę i w dół o około 10 cm, w trakcie naszego życia pokonają one w ten sposób odległość około 31000 km, co równa się prawie długości równika ziemi. Dodatkowo nerki poruszają się na boki, jak też i rotują. Można więc wyobrazić sobie, jak drobne zmiany fizjologicznych osi ich ruchu będą wpływały na wydajność całego organizmu

Kolejnym przykładem może być wątroba. Gdy jej fizjologiczny ruch względem przepony zostanie ograniczony, może to uniemożliwić pełne napełnianie powietrzem prawego płuca i ograniczyć ruchomość klatki piersiowej po prawej stronie.

Nerki, woreczek żółciowy i jelito grube będą zmuszone poruszać się wzdłuż zmienionych osi dookoła miejsca o ograniczonej ruchomości, co w efekcie może wywołać zatrucie organizmu, jako że wątroba nie jest w stanie działać poprawnie. Słabe trawienie, kiedy woreczek żółciowy nie jest w stanie optymalnie wydzielać żółci do trawienia tłuszczu, może powodować ból żeber po prawej stronie klatki piersiowej z powodu ograniczenia ich ruchomości, co z kolei może dawać efekt bólowy na prawy bark i ramię... I tak dalej...

Każdy organ ma swój typowy dla siebie ruch wzdłuż fizjologicznych dla siebie trójwymiarowych osi. Tkanki i organy muszą mieć możliwość przemieszczania się i ślizgania po powierzchniach stycznych.

Terapia trzewna zajmuje się dwoma podstawowymi typami ruchu narządów wewnętrznych: mobilność i ruchomość.

Jako ruchomość (*mobility*) uważamy zdolność organów do przemieszczania się, popychania i pociągania sąsiadujących struktur w odpowiedzi na wpływ zewnętrznych sił np.: gdy robisz skłon w bok, to mobilność organów przemieszczających się pozwala wykonać ci ten ruch

Drugim typem ruchu jest ruchliwość (*motility*), czyli cykliczne endogenne i niezależne od naszej świadomości przemieszczanie się organów wewnętrznych wzdłuż specyficznych dla każdego organu embriologicznie uwarunkowanych osi ruchu. Ruchomość wpływa na przepływ przez narządy wewnętrzne płynów i związków odżywczych oraz odprowadzenie produktów przemiany materii.

Terapię stosuje się w:

- **stanach ostrych**

po urazach jamy brzusznej i klatki piersiowej, w wyniku wypadków komunikacyjnych (whiplash, czy uraz związany z uciskiem pasa bezpieczeństwa na jamę brzuszną) czy związanych z uprawianą dziedziną sportu

- **stanach przewlekłych**

Bole dna miednicy, zwłóknienia i torbiele, nietrzymanie moczu, dysfunkcje prostaty, bóle jader, efekty menopauzy.

- **problemach układu ruchu**

Przewlekłe dysfunkcje kręgosłupa, migreny, bóle głowy, zwężenia światła nadgarstka, bóle stawów obwodowych, rwa kulszowa.

- **problemach z trawieniem.**

wzdęcia i zaparcia, nudności, wymioty i zgaga, problemy z przełykaniem.

- **pediatrii**

Kolki, zaparcia, odbijanie się i wymioty,

- **przewlekłym bólu**

problemy związane z bliznami pooperacyjnymi i po zakażeniach.

- **problemach emocjonalnych**

Lęki i depresje, syndrom stresu pourazowego

Poprzez poprawę i optymalizację tych dwóch typów ruchu organów wewnętrznych manipulacja wisokralna pozwala organizmowi na własną korektę istniejących, a niefizjologicznych wzorców i wydajniejsze jego funkcjonowanie. Gdy ograniczenia dotyczą komponentów strukturalnych czy to aparatu ruchu czy tkanek miękkich lub organów wewnętrznych, terapeuta VM odnajduje punkt największych ograniczeń ruchu czy największego napięcia wewnątrz ciała i odpowiednimi technikami stara się je uwolnić.

Zastosowanie manipulacji trzewnej

Terapia trzewna jest szerszą metodą niż prosta manipulacja organów wewnętrznych. Dla przykładu można podać że oddziałuje ona również na nerwy, naczynia krwionośne i stawy. Wiemy, że często wyglądający na czysto mechaniczny problem jednego stawu, przy bliższym rozpoznaniu okazuje się być kompensacją dysfunkcji z innej części ciała. Barral jest przekonany, że większość dysfunkcji układu ruchu powiązana jest z dysfunkcjami ruchomości organów wewnętrznych. Często ograniczenia w układzie mięśniowo – kostnym rzutują na funkcjonowanie organów (np: problem z biodrem może wpływać na napięcie dna miednicy, a przez to wpływać na funkcje pęcherza moczowego), jak też i odwrotnie, organy wewnętrzne mogą rzutować na aparat ruchu (często u osób chorych na astmę zauważamy ograniczenia ruchomości klatki piersiowej) Manipulacja trzewna jest jednym z narzędzi używanym do przerwania tego niezdrowego cyklu kompensacji w relacjach między aparatem mięśniowo szkieletowym a systemem narządów wewnętrznych

Przebieg sesji

Terapeuta VM w trakcie swojego treningu w Barral Institute uczony jest szczególnej wrażliwości dotyku ciała pacjenta w celu lokalizacji miejsc zwiększonego napięcia. Proces ten zwany jest „słuchaniem ogólnym” (GL - General Listening) - porównać go można do wsłuchiwania się i dostrajania do informacji płynących z drugiego organizmu. Jean Pierre żartobliwie kiedyś powiedział: „preferuje rozmowę z tkanką, niż rozmową z osobą”. Można to wytłumaczyć tym, że często objawy dolegliwości zlokalizowane są daleko od ich przyczyn. Pacjent nie będąc tego świadomy, opowiadając nam o swoich dolegliwościach, nie daje nam pełnego obrazu sytuacji. Jedynie uważne badanie tkanek, wsłuchanie się i próba lokalizacji ośrodków napięcia daje nam obiektywny wgląd w istniejącą w danym momencie sytuację.

Tak więc ogólne słuchanie rozpoczyna sesję terapii trzewnej. Odbywa się to stojąc: terapeuta umieszcza swoją dłoń na głowie pacjenta i w delikatny sposób próbuje zlokalizować linię i ośrodki napięć przebiegające przez ciało. Wiadomo, że poprzez wszechobecność tkanek łącznych zwanych powięziami, ciało utrzymuje swoją architekturę i funkcję poszczególnych elementów. I tak, jak znawca win potrafi określić rok i winnicę z jakiej pochodzi wino, tak terapeuta potrafi wyczuć delikatne przebiegi napięć wzdłuż tkanek. W ten sposób zawęża się obszar jego zainteresowania. Dół, góra, przód czy tył ciała? Aż do momentu jak najdokładniejszej lokalizacji ośrodka napięcia.

Wspomagane jest to technikami zwanymi „manualną oceną ciepłoty” (MTE- Manual Thermal Evaluation) i bardziej szczegółowym „słuchaniem miejscowym” (LL – Local Listening). Pozostałe metody diagnostyczne w terapii trzewnej to: ocena mobilności i ruchomości narządów, test porównawczy długości kończyn dolnych, test napięcia i ocena powłok skórnych. Oczywiście także inne techniki ewaluacyjne mogą być użyte celem jak najdokładniejszego zlokalizowania problematycznych obszarów w ciele.

Następnym krokiem jest próba dokładnego określenia, który narząd lub tkanka wymaga uwolnienia. Dobra znajomość anatomii jamy brzusznej jest tu kluczowa. Gdy ośrodek napięcia został zidentyfikowany, możemy przejść do właściwych technik uwalniania czy inaczej nazywając manipulacji. Głównym założeniem jest indukcja fizjologicznych dla danych narządów płaszczyzn, wektorów i jakości ruchów – tak mobilności jak i ruchomości. Sam akt uwalniania jest specyficzny do każdego narządu. Techniki te są łagodne, współgrające z wewnętrznym rytmem rozprężania organów, indukują pierwszy bodziec uwalniający organ i pozwalający organizmowi powrócić do stanu równowagi.

Techniki możemy podzielić na – pośrednie, czyli działające w kierunku napięcia (Direction of Ease) i bezpośrednie zwane również bezpośrednim rozciągnięciem (Direct Stretch). Dodatkowo można również wykorzystać dźwignie kończyn (czyli tak dobierać ich ułożenie aby wzmocnić technikę, którą stosujemy), czy rolowanie skóry czy wykorzystanie sprężystości organów. Często, gdy organy są niedostępne do bezpośrednich manipulacji (tak jak na przykład płuca), lub zbyt bolesne, aby je dotknąć możemy pracować na organach czy strukturach powiązanych lub sąsiadujących z organem docelowym, aby w ten sposób starać się przywrócić jego sprawność.

Efekty manipulacji trzewnej

- Zmiany napięcia i ruchomości tkanek i narządów.
- Wzmożony przepływ płynów.
- Lokalny i ogólny wzrost energii.
- Efektywniejsza respiracja.
- Lokalna i ogólna zmiana temperatury ciała.
- Zmiany emocjonalne.
- Pobudzenie układu nerwowego.
- Zmiany rytmu cykli organizmu.

Szkolenia Barral Institute Polska

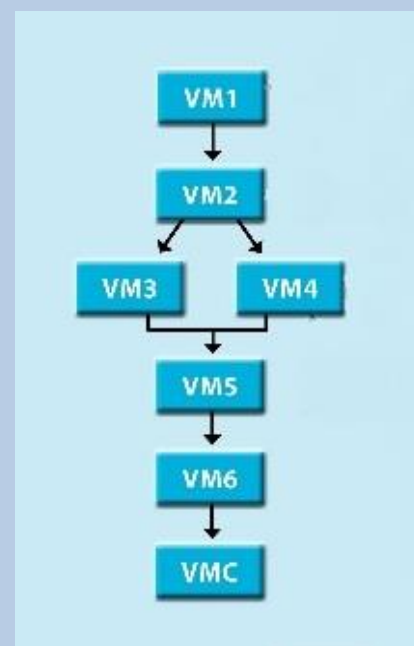
Barral Institute powstał w 1985 roku, i jest międzynarodową organizacją z siedzibą w Stanach Zjednoczonych, zajmującą się prowadzeniem szkoleń doszkalających, jak i pełnych programów nauczania zakończonych zdobyciem certyfikatu i uprawnień terapeuty VM. W części europejskich szkół osteopatii manipulacje trzewne lub główne zagadnienia tej metody są częścią programu nauczania. W głównej mierze szkolenia instytutu są uzupełnieniem i kontynuacją nauki dla wielu praktykujących już terapeutów innych metod. Wymaganiem do podjęcia nauki w instytucie jest posiadanie podstaw i kwalifikacji w którejś z dziedzin ochrony zdrowia. Zwykle studentami są osteopaci, chiropractorzy, fizjoterapeuci, terapeuci Integracji Strukturalnej i masażyści. Szkolenia organizowane są od ponad 25 lat i prowadzone przez praktykujących specjalistów w wielu krajach Europy.

Na schemacie blokowym obok przedstawiona jest struktura nauczania kierunku terapii manipulacji trzewnych.

- VM1** – jama brzuszna, część pierwsza
- VM2** – jama brzuszna, część druga
- VM3** – miednica
- VM4** – klatka piersiowa
- VM5** – techniki manualnej oceny ciepłoty.
- VM6** – zagadnienia relacji emocji i trzewi
- VMC** – dyplom terapeuty manipulacji trzewnych

Dodatkowo na kierunku manipulacji trzewnych możliwe jest uczestnictwo w dissekcjach organów wewnętrznych jak również sympozjach naukowych z udziałem Jean- Pierre Barral'a.

W wyniku wzbogacania i rozwoju istniejącej wiedzy wyodrębniły się następujące kierunki nauczania :

- Manipulacja trzewna (VM – Visceral Manipulation)
- Manipulacja naczyniowo – trzewna (VVM - Visceral Vascular Manipulation)
- Manipulacja nerwów (NM - Neural Manipulation)
- Nowa Manualna Metoda Stawowa (MAA - New Manual Articular Approach)
- Techniki powięzi i membran (FMT - Fascial and Membrane Technique)

Osobiście uważamy, że wiedza i umiejętności przekazywane przez Barral Institute są znakomitym uzupełnieniem warsztatu pracy terapeutów manualnych pracujących w modelu holistycznym. Więcej informacji na temat szkoleń można odnaleźć na stronie instytutu w USA lub na stronie polskiego przedstawiciela instytutu : www.barralinstitute.com.pl

Literatura:

Barral Jean-Pierre. Mercier Pierre - Visceral Manipulation, Revised Edition, 2005 Eastland Press, Inc

Barral Jean-Pierre – Understanding the Messages of Your Body. 2007 North Atlantic Books

Gershon Michael – The Second Brain. 1998 HarperCollins Publications

Harvey Alison – A Pathway to Health. 2010 North Atlantic Books